

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ХАРКІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ПЕДАГОГІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
імені Г. С. СКОВОРОДИ**

ЕКОНОМІЧНИЙ ФАКУЛЬТЕТ

***ТЕНДЕНЦІЇ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ
ЕКОНОМІКИ ХХІ СТОЛІТТЯ
ОЧИМА МОЛОДІ***

МАТЕРІАЛИ

II студентської наукової конференції

26 квітня 2018 року

Харків 2018

УМОВИ ТА ЧИННИКИ РОЗВИТКУ СУЧАСНОГО РИНКУ ПРАЦІ УКРАЇНИ

Ринок праці є одним із інструментів реального підйому національної економічної системи будь-якої країни. Основне призначення ринку праці – це регулювання попиту та пропозиції робочої сили та розв'язання низки гострих соціально-трудова відносин господарської діяльності. На ринку праці України формується значна кількість факторів, що гальмують ефективність його інституційних перетворень. Згідно з положеннями теорії економічних циклів, динаміка реального ВВП відчутно позначається на рівні зайнятості та рівні доходів населення. Економічні піднесення характеризується активізацією попиту на ринку праці, збільшенням оплати праці та доходів найманих працівників, що являється оцінкою макроекономічної кон'юнктури, функціонування ринку праці. Рівень зайнятості населення, який, згідно з даними обстеження економічної активності населення, коливався у межах від 47,7% у 2016 до 52,3% у 2017 році [2, с. 59, 146], безпосередньо демонструє макроекономічний рівень попиту на робочу силу та опосередковано – інтенсивність конкуренції на ринку цього виробничого ресурсу. Рівень доходів населення (у реальному вимірі) необхідно розглядати як первинний мотиваційний чинник конкуренції на ринку праці. Регуляторний вплив держави на конкурентне середовище ринку праці здійснюється за різними напрямками. До складових державного регулювання можна віднести: політику зайнятості у тому числі соціальну, гендерну, фіскальну, науково-освітню. Важливими заходами державної політики зайнятості є необхідність створення додаткових робочих місць, що вимагають певного освітньо-кваліфікаційного рівня [1].

Механізм формування конкурентних переваг національного ринку праці забезпечує високий рівень використання робочої сили, ефективну зайнятість, високий життєвий рівень та соціальний захист населення. Функціонування національного ринку праці сьогодні пов'язане з такими проблемами: високий рівень тіньової зайнятості. Чисельність офіційно працюючих зрівнялась з чисельністю пенсіонерів, відповідно збільшується навантаження на державний бюджет, що не дає можливості забезпечити гідні пенсії та інші соціальні виплати. Крім того, громадяни, які працюють в неформальному секторі економіки, позбавлені соціального захисту у разі настання страхового випадку (кількість застрахованих працівників зменшується 2016-2017 рр. з 9,5% до 7,9%); високий рівень економічно неактивного населення працездатного віку – майже 7 млн. у 2017 р.; низький рівень зайнятих у співвідношенні до всього населення – 42% при середньоосвітніх показниках 62,1%; відставання якості робочої сили від потреб економіки (тільки 8,7% облікової кількості штатних працівників (1 млн. осіб) охоплюється системою професійної підготовки та перепідготовки; дисбаланс між попитом та пропозицією робочої сили за всіма групами професій, особливо нестача кадрів на високотехнологічних промислових виробництвах (у середньому по Україні наприкінці 2017 року на 1 вакансію претендувало – 7 осіб); суттєвий рівень безробіття серед молоді (у 2017 році безробіття у віковій категорії становив майже – 2,7%) тощо [3].

Список використаних джерел

1. Караченцева І.О. Державна політика України в сфері зайнятості населення [Електронний ресурс]. URL: <http://www.kbuara.kharkov.ua/e-book/conf/2012-2/doc/1/03.pdf> (дата звернення 17.03.18)
2. Машика Ю.В. Проблеми ефективної зайнятості населення України/Науковий вісник НЛТУ України. – 2014. – Вип.24.2. – С.400-405.
3. Сайт державної служби статистики [Електронний ресурс]. URL: www.ukrstat.gov.ua/operativ/operativ2017/so_ek_r_u/soekru_u/soekru_12_17.zip (дата звернення 17.03.18)